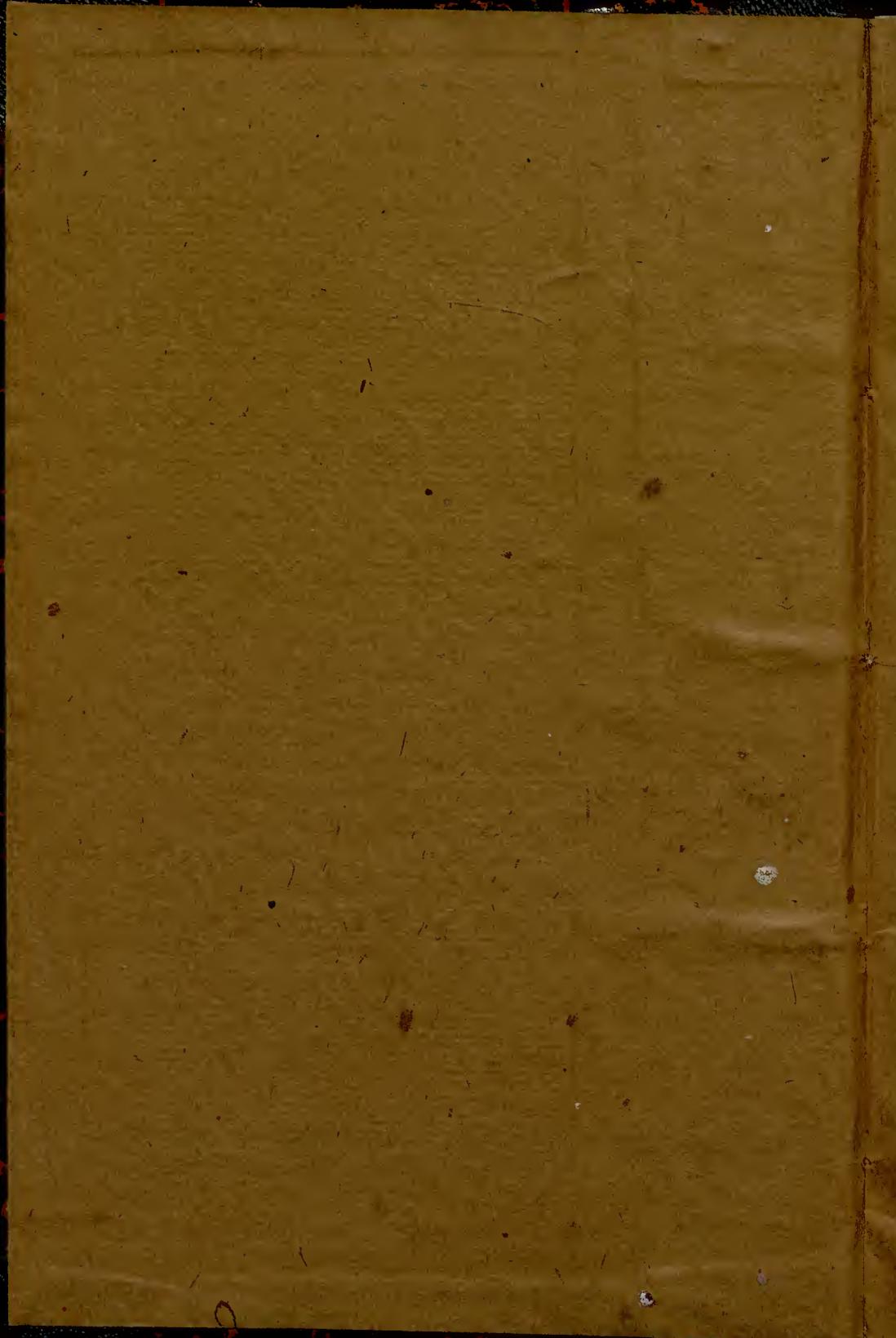
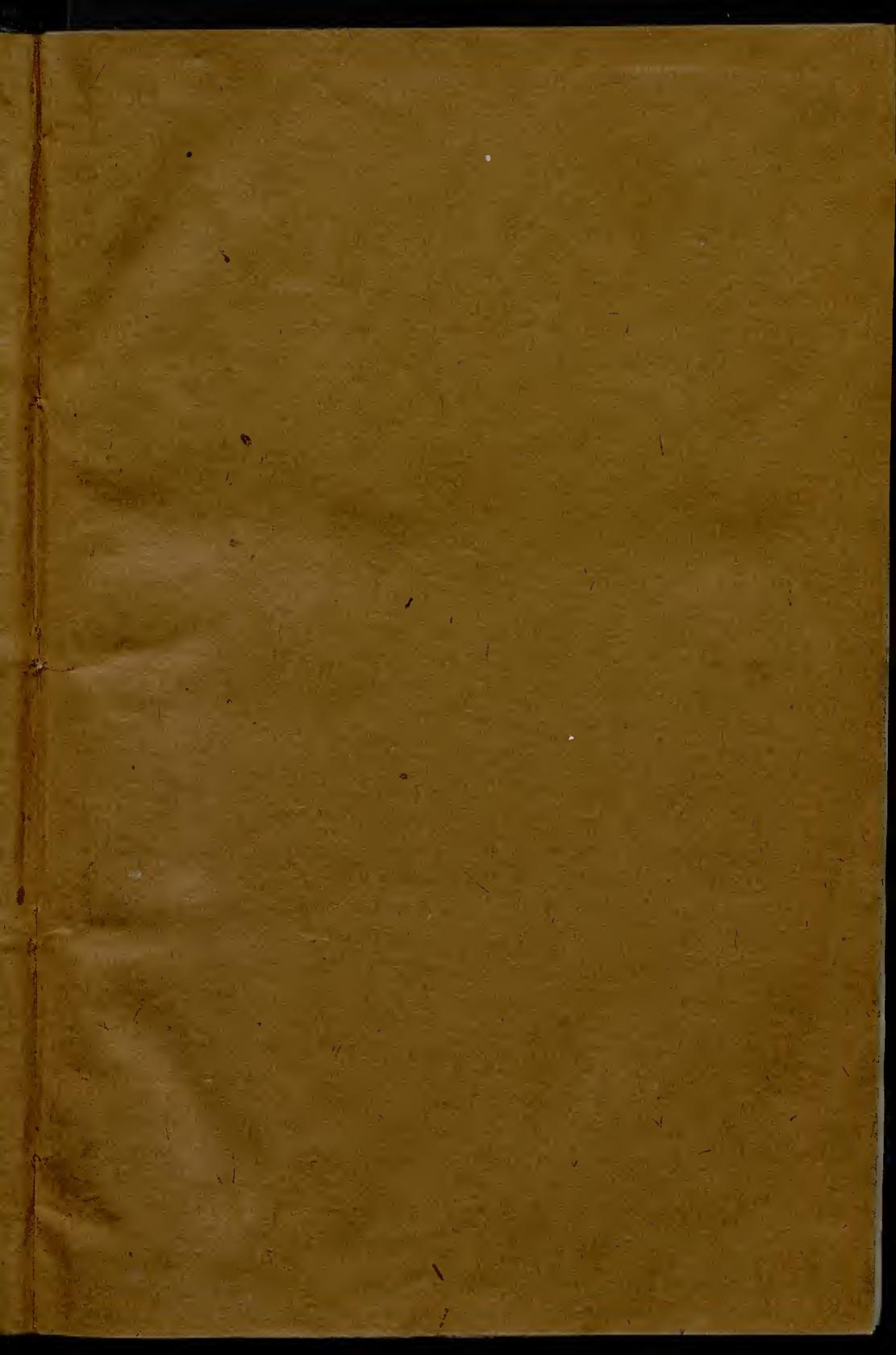

• 1624

5 VIII 7

Վ ԱՍԳՈՒՐԸ ԿԷՆ, Թերթիս անունը պատշաճապէս
 Արծիւ գրուեցաւ. վասն զի այս քանի անգամ եղաւ կրճե-
 րանայ կրճանայ եւ գարձեալ կրճորագիւ Ի՞նչէ Արծուոյն
 ձեզաւթիւն եւ հնաւթիւնը. աւրիչ քան չի, բայց միայն չքա-
 ւոր աղքատս թիւնը. չի՞մ գիտեր դժեղակ բախան Արծուոյն
 համար միշտ պանդխտս թիւն է վճուեր եւ այս վճիւրը ու-
 րա ճակատէն յաւիտեան չպիտի ընջուի. որով գտնէ փոքր
 ինչ Վարդապետային տակ հանդիսաւ ամենայն իւր ճեաներոց,
 յառաջող ինտ թեան համար պարտոյն կամ իւր ակար մա-
 յաւիտեան թեւեր չարժեքով հրատարակէ այս հայրենասէր
 թերթիքը :

Մինչդեռ տաժաննիս պանդխտութենէն հոր դարձած,
 կը կարծե՞մ որ փոքր ինչ հանդիսաւ դասնեմ հայրենեացս
 զրկուածին միջ. նայն դժբախտութեան վճիւր կը խօսի ա-
 կամ ջու, թէ քս հանդիսաւ թիւն քանի մը ամիս է. դարձեալ
 պատրաստէ արժեքներդ դեպ ի պանդխտութեան ճանա-
 պարն = Թող չհարձեն սիլեթի ընթերցողները ինչ խօսքերս
 դանդաղ կամ արտաւճի եղանակ է. բաւ, Արծիւր հայրեն-
 եաց մշակէ, հայրենեաց սէր իւր հրամանատարն է. թող
 ուր կա զէ հարե ու միկ. պէտք է որ հայրենեաց օրրոյն
 կամսխատար մասայ հանդիսանայ քանի որ հայրենեաց ջը-
 րով, հողով եւ ոգով կրճանի :

Ըհա երբորդ անդամի պանդխտութենէն դառնալով

Արծիւը կրօնի դարձեալ իւր թերթերը շարունակել . եւ
պիտի աշխատի առաւելոյն ոչնչալի յօղուածները հրա-
տարակել, որ Ազգին միութեան, Հայրենեաց շինութեան,
Եկեղեցեաց բարեգարդութեան եւ Հայ Մանկաւոյն յուսու-
րութեան կրկնաբերին: Այս առարկաները սիրելի են ամէն
Հայ Խմբագրաց, Արծիւն էլ իբրեւ անոնցմէ յետին խմբա-
գիրը՝ կարէ յոյժ նոյն առարկաները եւ իւր սովորած
հայրենասիրական ծայնով մինչեւ հեռաւոր Հայկազանց գաղ-
թականութեան սահմանները մունեալի պէս ման գալով
կրկանէ բոլոր հայականներուն: Դուք հայախօս Խմբագիր-
ներ, Արծւոյն հետ բարեմարտեցէք, որպէս զի Քրիստոսի
սքանչելեաց մասն՝ Հնոց ականջները բանայ. զի յաւ լռան
այս սիրտական բառերուն ձայները . Ազգ . Հայրենիք,
նախնի Հայաստան . Հայի, Ասամ, Տիգրան . Տրդատ, Վա-
հան, Վարդան, Գրիգոր, Ներսէս, Մահակ, Այսորատ, Վա-
ղարշապատ եւ մուսցեալ աւերակ Անին, Եկեղեցիք, Աստ-
ուանապաշտութիւն, Վանորայք, Դպրոց, Լուսաւորութիւն եւ
Յառաջող խնութիւն: Զգայուն եղիր, Հայաստան, ականջդ
բաց արա, լսէ այս անունները, սիրէ այս բառերը, բերանդ առ-
յաճախ, խօսիր մշտապէս Ասոնք են ասա Արծուոյն ըզձա-
լի ձայները. որոնց արձագանք եզած Վարդապ քարերէն
իւր հայրենասէր թեւերով ձայն կուտայ. երբեմն եւս հայ-
րենի սարէն կրթագի պանդխտութեամբ հեռաւոր հայկազանց
բեմերուն վերայ, նոյն բարձրաձայն աղաղակներով կը քարոզէ
Հայաստան, Հայաստան . . . Մինչեւ գերեզմանին դուռը
պիտի կանչէ Արծիւը, թէ ու շթէ անազան իւր ձէնը Հնոց
ականջին պիտի հասնի: